

EIZTARI TREBEA

Mutil bat urten zan, bein, eizera. Koba andi bat eukan mendi arek, eta an bizi zan zazpi buruko irensugea. Kris-tau bat bear eban, egunero, irensuge gosetiak jateko.

Zotzak egiten ebezan errian, orregaitik, eta zotzak jotako kristaua bidaltzen eben irensugearengana. Bertoko erregek, irensugea akaatzen eban gizona, bere alabagaz ezkonduko ebala, agindu eban.

ERREGEREN ALABA

Eta mutil eiztaria mendira joan zan egunean, erregeren alabari egokitu jakon ara joatea. An egoan gaixoa kobaren aurrean, bildurrez kil-kil, irensugea noz urtengo zain.

Lakari bat urrez eukan beragaz, aren orde z gura bazan, areri emoteko. Eta eiztariak era errukarri orretan aurkitu ebanean, esan eutson:

Jarri, neure atzean.

Andik gerozeago irensugeak kobatik urten, eta esan eutson eiztariari:

Ekarri, egik ire atzean dagoan ori.

—Ez..., ez joat emongo...!

—Biok bat jango zaituet, gero...!

Etor..., gura ba'dok!

Eta asi zan irensugea kobatik urtetan, sekulako zarata eta orroaz. Eiztariak, orduan, bere txakur bizkorak axaatu ebazan. Lau buru kendu ei eutsoezen txakurrak; eta eiztariak beste irurak bere eskupetaz.

Zazpi buruai miiñak kendu eutsezan, orduan, mutilak, eta erregeren alabari itandu eutson:

Zenbat soiñeko daukazuz gaiñean...?

Zazpi...

Emongo daustazu zazpi ertzen zati txiki bana...?

Bai...! Pozik emon be...

IKAZKIN MALTZURRA

Mutillak zati bakotxaz miin bat batu ei eban, orduan; eta eizera joan zan barrero, zazpi miiñok beragaz eroanik.

Ikazkin bat ikusi eban gerora, irensugearen buruak jo ta jo. Eta berak il egin ebala irensugea esanez, erregeren jauregira joan zan ikazkiña bere zazpi buruakaz.

Danak siñistu eutsoen ikazkiñari; eta erregek bere alabagaz eskontzeko artu eban, eta jai aundia antolatu eban.

POSTURA

Basoan egoan, bitartean, eiztaria bere txakurragaz. Eta txakurdun beste lagun bat topaurik, txakur biotatik zein zan bizkorrago, egin eben postura. Eta esan eutson eiztariak bere txakurrari:

—Oa ariñeketan erregeren jauregira, eta ekarri egik, zoli, mai gaiñeko salda-katillua.

Eta beste gizon arek bereari:

—Oa arin-arin, eta ekarri egik ona lenen beteten dan bas-ardaoa.

Laster ekarri eban eiztariaren txakurrak bere salda-katillua, eta bat bere ixuri barik gaiñera. Ekarri e'an bes-tearen txakurrak be basardaoa, baiña bidean dana ustuta.

Erregeak bere maiko salda ta ardoak txakurrak eroiazela ikusirik, bere mutillak bidaldu ebazan, euren atzetik. Eiztariaren mendira eldurik, gizona atxitu ta erregeren aurrera eroan eben.

ARPEGIZ-ARPEGI

Erregek eiztaria gizon bizkortzat artu, ta maiera eroan eban bazkaltzera. An ei egoan ikazkiña be, zelan ekaatu eban irensugea, esan eta esan; eta zer ori obeto erakustearren, aren zazpi buruak agertzen eutsezen maikideai. Eiztariak esan eban, orduan:

Ik ezagutu dok miin bako bururik...?

Berbok entzun..., maiatik altzu, ta anka egin eban ikazkiñak. Aren ingurukoak eutsi baiña, ta berton geldierazo eben.

Eiztariak bere zazpi miiñak euren soiñeko zatiakaz bat atara gero, ta erregeren alabari erakutsi ta itaundu eutson:

Erregin gazte, ezagututen dozuz oneik...?

Bai, mutil bai...!

Orrek orrela, ikazkin maltzurra erriko plazan erre egin eben. Eiztaria, barriz, erregeren alabaz ezkondu zan.

ESTONBA'tar Manuel'ek